

Προβληματισμοί ???

20 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ

Ένας 23χρονος με 24 παιδιά - Οι νέες οικογένειες των ορφανών της Ρουάντα

Καθώς οι 100 ημέρες πένθους για τη συμπλήρωση 20 χρόνων από τη γενοκτονία στη Ρουάντα βρίσκονται στο μέσον τους, σπαρακτικές ιστορίες βλέπουν το φως της δημοσιότητας. Πρωταγωνιστές τους οι νέοι της χώρας, οι οποίοι ονειρεύονται το μέλλον κουβαλώντας τόσο τα σωματικά όσο και τα ψυχικά σημάδια της τραγωδίας.

Είναι ένα ηλιόλουστο απόγευμα του Απρίλη, στο Πανεπιστήμιο της Ρουάντα, στο Kigali. Μερικοί μαθητές συνωστίζονται σε ομάδες και συνομιλούν σε ήρεμο τόνο και άλλοι μετακινούνται με βιασύνη από το ένα κτίριο στο άλλο. Οι εξετάσεις ξεκινούν σε μια εβδομάδα.

Σε ένα καταπράσινο ύψωμα πίσω από ένα συγκρότημα γραφείων, ο Jean Claude Nkusi δίνει στα 24

παιδιά του συμβουλές: «Μελετήστε όλοι σας σκληρά» τους λέει «εάν εργάζεστε σκληρά, μπορείτε να βελτιώσετε τη ζωή σας και να την κάνετε καλύτερη».

Δεν πρόκειται για μια τυπική οικογένεια. Ο Nkusi είναι μόλις 23 ετών. Κανένα από τα «παιδιά» του δεν μοιράζεται το ίδιο DNA με εκείνον. Στην πραγματικότητα, το μόνο πράγμα που τους συνδέει είναι ότι όλοι είναι επιζώντες της γενοκτονίας του 1994 - όταν σχεδόν ένα εκατομμύριο Τούτσι έχασαν τη ζωή τους από τους Χούτου, ενώ εκατοντάδες χιλιάδες άλλοι έχασαν τις οικογένειές τους ή αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τη χώρα.

Η δημιουργία «τεχνητών οικογενειών» βοηθάει τους νέους που επέζησαν της γενοκτονίας και είναι το δημιούργημα της οργάνωσης που ονομάζεται το Student Genocide Survivors. Αρχικά ιδρύθηκε από δώδεκα φοιτητές του Πανεπιστημίου της Ρουάντα το 1996, και σήμερα έχει επεκταθεί σε όλη την αφρικανική χώρα, βάζοντας υπό τη φτερούγα του 43.397 φοιτητές και μαθητές.

Αν και δεν ζουν μαζί, οι ιδιαίτερες αυτές οικογένειες βοηθούν ο ένας τον άλλον οικονομικά και προσπαθούν να συνενώσουν τους πόρους τους.

Σύμφωνα με εκτιμήσεις της UNICEF, περίπου 95.000 παιδιά έμειναν ορφανά στη Ρουάντα εξαιτίας της γενοκτονίας, ενώ 75% από αυτά υπήρξαν αυτόπτες μάρτυρες δολοφονιών ή τραυματισμών. Πολλά από τα παιδιά υπήρξαν τα ίδια θύματα βίας ή βιασμού.

Ο Nkusi έχει ονομάσει την οικογένειά του Urumurí, το οποίο σημαίνει «να δώσεις φως σε κάτι. Όταν κάτι ήταν σκοτεινό και τώρα αρχίζει να γίνεται και πάλι φωτεινό», εξηγεί.